

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. K.**, zastoupeného opatrovníci D. K., bytem tamtéž, právně zastoupeného JUDr. Petrem Kocurem, advokátem se sídlem Orlová-Lutyně, Osvobození 829, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.6.2013 č.j. MPSV-UM/6474/13/9S-MSK, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Ostravě ze dne 2.4.2013 č.j. MPSV-UP/337800/13/AIS-ZDP, **o příspěvek na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo,**

t a k t o:

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **Odměna advokáta** JUDr. Petra Kocura **se určuje částkou 4.961,- Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 28.6.2013 č.j. MPSV-UM/6474/13/9S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Ostravě ze dne 2.4.2013 č.j. MPSV-UP/337800/13/AIS-ZDP, kterým nebyl žalobci poskytnut příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla, s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 4.3.2013 nejde v případě žalobce o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 2 – 4 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které označil žalovaného jako „Česká republika – Úřad práce ČR se sídlem Karlovo náměstí 1359/1, Praha 2 - Nové Město“. V této žalobě ovšem poukazuje na to, že podal odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 2.4.2013, o kterém rozhodlo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR shora uvedeným rozhodnutím. Tomuto odvolacímu rozhodnutí žalobce vytýkal, že je v něm uvedeno, že těžká porucha pohybového a nosného aparátu není důvodem jeho imobility, čemuž vůbec nerozumí a neví, na základě jakých podkladů k tomuto závěru mohl žalovaný dojít. Automobil nutně potřebuje např. na dopravu k lékařům a také proto, že jeho finanční situace mu nedovoluje zakoupit automobil z vlastních finančních prostředků.

Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu žalobce odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., neboť žalobou napadené rozhodnutí závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu žalobce a soudní přezkum tohoto rozhodnutí není přípustný s ohledem na ust. § 70 písm. d) s.ř.s. K samotné žalobě se žalovaný vyjádřil tak, že ji považuje za nedůvodnou, a proto navrhuje její zamítnutí. Žalovaný při svém rozhodnutí vycházel z posudku posudkové komise MPSV ČR a konstatoval, že tento posudek je úplný a přesvědčivý.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného 28.6.2013 č.j. MPSV-UM/6474/13/9S-MSK a obsahem připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, správním spisem Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě sp. zn. SZ/15473/2013, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Napadené rozhodnutí přezkoumal krajský soud v mezích žalobních bodů k datu vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.).

Krajský soud především nesouhlasí s námitkou žalovaného uvedenou v jeho vyjádření k žalobě žalobce, že napadené rozhodnutí závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu žalobce a že z tohoto důvodu není žaloba přípustná podle ust. § 70 písm. d) s.ř.s.

Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo není totiž podmíněn jen zdravotním stavem žadatele, ale i jinými okolnostmi. Těmito okolnostmi je např. posouzení, zda se tato osoba opakovaně dopravuje, buďto jako řidič nebo pasažér, zda je tato osoba sama schopna řídit motorové vozidlo nebo být vozidlem dopravována. V tomto řízení se mimo jiné také rozhoduje i o výši příspěvku. Stejný názor vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2.4.2014 č.j. 3Ads 55/13-29 (publikovaný pod č. 3065/2014 Sb. rozhodnutí NSS): „*Při rozhodování o nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku (§ 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením) správní orgán hodnotí otázky správní i skutkové, přičemž skutková zjištění nezávisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osoby žadatele. Z toho vyplývá, že rozhodnutí o příspěvku na zvláštní pomůcku není předmětem výluky z přezkumu ve správním soudnictví (§ 70 písm. d/ s.ř.s.)*“.

K žalobcem nesprávnému označení žalovaného krajský soud připomíná, že podle ust. § 69 s.ř.s. je v řízeních o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. V daném případě je to tedy Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky a nikoliv správní orgán prvního stupně označený žalobcem navíc vadně jako: „Česká republika – Úřad práce ČR“. Jestliže žalobce takto nesprávně žalovaného označil, není tím zdejší krajský soud vázán a naopak byl povinen jednat jako s žalovaným s tím, kdo jím má v souladu s citovaným ust. § 69 s.ř.s. být (viz rozsudek NSS ze dne 28.8.2008, č.j. 2Aps 4/2008-138).

Z listiny o ustanovení opatrovníka vyhotovené Okresním soudem v Karviné, pobočka Havířov dne 14.1.2011 krajský soud zjistil, že opatrovníkem žalobce, který byl zbaven způsobilosti k právním úkonům rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov ze dne 5.8.2010 č.j. 124Nc 1103/2010-26, byla ustanovena D.K., nar. X.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně, jakož i ze správního spisu žalovaného, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce uplatnil žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo dne 4.2.2013. Podle posudku OSSZ v Karviné ze dne 4.3.2013 jde u žalobce dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je středně těžká až těžká demence MMSE 12. V posudku se uvádí, že žalobce je imobilní v důsledku chronického psychického onemocnění – paranoidní schizofrenie s rozvojem demence středně těžké až těžké. Posudkový lékař učinil závěr, že se nejedná o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 1 – 4 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaném na pořízení motorového vozidla. Na základě tohoto posudku vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 2.4.2013, kterým žalobci nepřiznal příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Proti tomuto rozhodnutí podala opatrovnice žalobce odvolání ze dne 6.4.2013, o kterém rozhodlo žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR žalobou napadeným rozhodnutím. Co se týče správního spisu žalovaného, jeho součástí je posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 31.5.2013. Z tohoto posudku krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházela posudková komise z posudkového spisu žalobce

vedeného u OSSZ Karviná, zdravotní dokumentace žalobce od ošetřujícího lékaře MUDr. J. C. a jeho nálezu ze dne 16.7.2012, z lékařských nálezů ortopeda MUDr. L. K. ze dne 18.2.2013 a 11.7.2012 a psychiatra MUDr. P. K. ze dne 19.2.2013 a 11.7.2012 a z nálezu rehabilitace MUDr. J. S. ze dne 20.3.2013 předloženého žalobcem. V diagnostickém souhrnu onemocnění žalobce posudková komise uvedla chronickou paranoidní schizofrenii, středně těžkou nespecifickou smíšenou demenci a vleklý bolestivý páteřní syndrom, artrózu kolenou a kyčlí II. stupně a extrapyramidový syndrom. Podle posudkové komise se nejedná u žalobce o postižení nosného nebo pohybového ústrojí, které by odůvodňovalo přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Nejdou přítomny anatomické ani funkční ztráty končetin, obrny či ztuhnutí kloubů či páteře. Nejedná o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stav na rozhraní těžké mentální retardace. Výrazně snížená mobilita žalobce je zapříčiněna demencí a chronickou paranoidní schizofrenií. Posudek také reaguje na odvolací námitku opatrovnice žalobce, že nelze zohlednit předloženou zprávu MUDr. S., neboť porucha mobility vyplývá z duševního postižení žalobce a nikoliv z poruchy nosného nebo pohybového ústrojí. O mentální retardaci se u žalobce nejedná.

Podle ust. § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku. Podle odst. 4 téhož ustanovení zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu. Podle přílohy k citovanému zákonu části I. bodu 1 se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považuje:

- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,
- b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plégie), nebo těžkého ochrnutí,
- c) anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérce a výše,
- d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plégie) nebo těžkého ochrnutí,
- e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,
- f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
- g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,
- h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,
- i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s krátkým pahýlem bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,
- j) anatomická nebo funkční ztráta končetiny,
- k) anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin.

Podle bodu 4. přílohy k citovanému zákonu se za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla považuje:

- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i),
- b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalovaného 28.6.2013 měl žalovaný posudkem posudkové komise MPSV ČR najisto postaveno, že v případě žalobce nejde o osobu, která má ve smyslu výše citovaného ustanovení § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí a nebo těžkou nebo hlubokou retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu tak, jak je uvedeno v písm. a), b), d) až i) části I. přílohy k citovanému zákonu a že v jeho případě nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 téže přílohy. Krajský soud dospěl k závěru, že posudek posudkové komise MPSV ČR je úplný a dostatečně přesvědčivý. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce na základě úplné dostupné zdravotní dokumentace žalobce a zabývala se zejména hodnocením postižení nosného a pohybového ústrojí i otázkou, zda u žalobce jde či nejde o těžké mentální postižení ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení. Posudek posudkové komise podala ve složení z posudkového lékaře i dalšího odborného lékaře – psychiatra. Svým posudkovým závěrem se pak zcela ztotožnila s posudkem posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 4.3.2013. Na jejím posudkovém závěru dle názoru krajského soudu nemění nic žalobcem předložené lékařské zprávy MUDr. P. K.-psychiatra ze dne 23.9.2014, podle které z psychiatrického hlediska nelze poruchu hybnosti vysvětlit demencí středně těžkou, nemá souvislost s paranoidní schizofrenií, a rehabilitační ambulance MUDr. J. S., v jejíž zprávě jsou citována diagnostikována omezení žalobce a to, že se u něj jedná o těžkou poruchu pohybového a nosného aparátu. Jde o zprávy, které navíc byly vydány s odstupem času po datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí a pokud v tomto mezidobí došlo ke změně ve zdravotním stavu žalobce, může být tato změna zohledněna pouze v novém správním řízení. K předložené zprávě MUDr. S. ze dne 20.3.2013 nutno poznamenat, že je přímo citována v posudku PK MPSV ČR a posudek se k ní výslovně vyjadřuje.

Pokud jde o žalobou napadené rozhodnutí, žalobce proti němu v žalobě uvádí výslovně jedinou námitku, že nerozumí odstavci 7 na straně 3 jeho odůvodnění a to, že „těžká porucha pohybového a nosného aparátu není důvodem jeho mobility“, pak v této části odůvodnění rozhodnutí žalovaného se uvádí: „Porucha mobility vyplývá z duševního postižení, nikoliv poruchy nosného nebo pohybového ústrojí, a nejedná se ani o mentální retardaci“. Žalobci lze dát za pravdu, že tato část odůvodnění rozhodnutí žalovaného je v této podobě poněkud nelogická, ovšem nezakládá důvod pro to, aby odůvodnění napadeného rozhodnutí mohlo být hodnoceno jako nesrozumitelné. Navíc na téže straně odůvodnění ve 3 odstavci je v tomto směru uvedeno, že „posudková komise MPSV v Ostravě provedla posudkové zhodnocení se závěrem, že u žalobce se nejedná o postižení nosného nebo pohybového ústrojí, které by odůvodňovalo přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Nejsou přítomny anatomické ani funkční ztráty končetin, obrny či ztuhnutí kloubů či páteře. Nejedná se o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stav na rozhraní těžké mentální retardace.“ Odůvodnění dále odkazuje na samotný posudek, v němž se mimo jiné

uvádí, že výrazně snížená mobilita žalobce je zapříčiněna demencí a chronickou paranoidní schizofrenií.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto jí v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovanému toto právo nepřísluší ze zákona (ust. § 60 odst. 1,2 s.ř.s.).

Odměna zástupci žalobce JUDr. Petra Kocura byla stanovena dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 3 úkony právní služby po 1.000,- Kč, tj. 3.000,- Kč, 3x náhrada hotových výdajů po 300,- Kč, tj. 900,-Kč, náhrada za promeškaný čas ve výši 200,- Kč, tj. celkem 4.100,- Kč a s připočtením 21% daně z přidané hodnoty ve výši 861,- Kč činí odměna celkem 4.961,- Kč. Tato odměna mu bude proplacena ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 25. září 2014

JUDr. Petr Indráček

samosoudce